

9

HET
KLEINSTE
HUIS
VAN
ITALIË

M²

TINY HOUSES

Wonen in een zelfontworpen huis van negen vierkante meter op wielen. De jonge, Italiaanse architect Leonardo Di Chiara deed het en won er de Young Talent Architecture Award mee. Hij reisde heel Europa door met zijn *tiny house* achter zijn auto en parkeerde het midden in Milaan, Rome en op een heuvel in Toscane. En nu nodigt hij iedereen uit om kennis te maken met deze steeds meer geliefde manier van leven.

Tekst Inger van der Ree Fotografie Luciana Petti, Anna Fontanet Castillo, Giacomo Terracciano, Leonardo Di Chiara

‘Vanuit mijn tiny house had ik uitzicht op de torens van het Castello Sforzesco’

Leonardo Di Chiara

Als kind groeit hij op in een heel klein appartementje midden in Pesaro, in de Marken. ‘De hele dag door paste ik de ruimte aan, om mijn speelgoed uit te kunnen stallen, te spelen – en later – natuurlijk ook om te kunnen studeren,’ vertelt architect Leonardo Di Chiara (28). Di Chiara is de eerste Italiaan die met zijn eigenhandig ontworpen tiny house, oftewel zijn mini-huis van negen vierkante meter, door Europa reist.

Ontspullen maar!

Een tiny house is een, van oorsprong Amerikaans, steeds populairder wordend zelfvoorzienend mini-huisje met een oppervlakte van zo’n negen tot dertig vierkante meter. Door het kleine oppervlak de ultieme manier om te ‘ontspullen’: dat je op negen vierkante meter slechts plek hebt voor de echte essentials behoeft geen ingewikkelde uitleg. Vanwege het compacte formaat hebben alle meubels dubbele functies: een kast is tevens een trap en een bed fungeert ook als inklapbaar opslag-hok. Een tiny house is gebouwd op wielen en vaak in staat om zelf water te zuiveren en energie op te wekken. Di Chiara won onlangs de Young Talent Architecture Award 2018 met zijn exemplaar.

‘Ik had als kind al geleerd hoe waardevol ruimte is. Tijdens mijn studie begon ik daarom al met het ontwerpen van inklapbare meubels. Het leek me daarnaast geweldig om van plek naar plek te kunnen reizen, en me tegelijkertijd een échte inwoner te voelen van de stad of plek waar je verblijft.’ In Berlijn komt hij in aanraking met de Tinyhouse university, een instituut dat de mogelijkheden van *tiny housing* in het dagelijks leven onderzoekt, en besluit zijn droom om te zetten in realiteit. In drie maanden maakt hij de constructie, binnen een jaar is zijn tiny house af.

Eén paar schoenen

‘Natuurlijk is het, zeker in het begin, niet makkelijk om op zo’n klein aantal

vierkante meters te leven. Je moet je ontdoen van al je spullen. Ik heb bijvoorbeeld maar één paar schoenen. En soms mis ik mijn boeken, al ik heb wel een e-reader. En ik kan nooit cadeaus aannemen. Maar ach, ultieme vrijheid heeft een prijs.’ Toch is het wonen in zo’n tiny house in Italië nog niet zo gangbaar en vrij als Di Chiara en andere tiny house-bezitters (wereldwijd bestaat een beweging; kijk op Instagram en je wordt bedolven onder trotse bewoners in Canada, Amerika, Nederland en bijvoorbeeld Duitsland) graag zien. Het kleine huisje parkeren op een willekeurige Toscaanse heuveltop of piazza word je (nu nog) niet in dank afgenomen.

Het afgelopen jaar zocht Di Chiara daarom plekken in de publieke ruimte waar hij zijn huis wél kon parkeren. ‘Ik stond bijvoorbeeld, nadat ik lang mijn best had gedaan om toestemming te krijgen, een tijdje tegenover Castello Sforzesco, in Milaan. Uiteindelijk gingen ze overstag omdat ik in ruil voor mijn verblijf tours aan zou bieden in en om mijn tiny house. Het was geweldig, vanuit mijn raam had ik uitzicht op de torens van de burcht.’ Tijdens zijn verblijf ontmoette hij raadslid Gabriele Rabaiotti, die verantwoordelijk is voor het Milanese woonbeleid. Rabaiotti had wel oren naar nieuwe manieren van behuizing in de stad. ‘Hij ziet ook wel in dat er gedurende het jaar veel plekken niet gebruikt worden, denk maar aan een schoolplein in de zomer, of een openluchtzwembad in de winter.’

Wonen in een kast

Di Chiara parkeerde zijn tiny house ook op privégrond. ‘Dat is qua toestemming natuurlijk makkelijker, je spreekt het gewoon af en kunt negentig dagen blijven staan. Maar een postadres is niet toegestaan. Dus mijn brieven werden nog steeds naar mijn ouders verzonden.’ Een ander probleem in Italië is de regel dat een kamer minimaal negen vierkante meter moet zijn. ‘Als de ruimte kleiner is, wordt hij gezien als een kast en is dus

‘Tijdens mijn studie begon ik al met het ontwerpen van inklapbare meubels’

‘Toscane is bij uitstek geschikt voor het huisvesten van tiny houses’

Als een ruimte kleiner is dan negen vierkante meter wordt hij gezien als een kast en dus als niet bewoonbaar

officieel niet bewoonbaar. Ik vind die regel achterhaald, als ultieme provocatie heb ik daarom een compleet huis van negen vierkante meter ontworpen.’

Di Chiara moet in een land waar tradities zeer hoog in het vaandel staan, wel meer hobbels nemen. Voor veel Italianen is het bijvoorbeeld gebruikelijk hun hele leven in de stad te blijven wonen waar ze zijn opgegroeid. ‘Toch merk ik om me heen dat er steeds meer jonge Italianen zijn die interesse hebben in modernere manieren van wonen.’

Tiny Toscane

In Toscane, net buiten Siena, vindt hij gelijkgestemden. ‘Toscane is bij uitstek geschikt voor het huisvesten van tiny houses: er zijn prachtige plekken met schitterende vergezichten, en veel lokale ondernemers staan open voor nieuwe manieren van toeristenhuisvesting.

Zo mocht ik mijn tiny house gratis parkeren op het land van de kaasboerderij Caseificio Podere Sant’Anna. Ik heb hem meteen op Airbnb gezet, zodat zoveel mogelijk mensen kennis konden maken met deze manier van wonen.’ Di Chiara is met de eigenaren van Caseificio Podere Sant’Anna in gesprek over de mogelijkheden van tijdelijke tiny house dorpjes. ‘Er moet aardig wat gebeuren voor je hier een zomer lang meerdere huisjes kan laten staan, maar het begin is er en dat vind ik geweldig!’

Voor nu gaat Di Chiara met zijn tiny house Europa verder door-kruisen. Maar hij weet ook al: hij keert terug naar Pesaro, waar hij zijn huisje al eens parkeerde midden in de stad. Samen met de burgemeester at hij een goed bord pasta met lokale tomaten, gemaakt in zijn inklapbare keuken.

Zelf in een Italiaans tiny house overnachten?

Dat Tiny Houses in de lift zitten, blijkt ook uit het verschijnen van het boek *Hideouts – Grand Vacations in Tiny Getaways*. Het boek biedt een overzicht van piepkleine vakantiehuisjes, verspreid over de wereld. Ook Italië is vertegenwoordigd met vier tiny adressen. In Cortina d’Ampezzo bijvoorbeeld kun je overnachten in een glazen huisje, tussen de besneeuwde bergtoppen van de Dolomieten. Wie een échte tiny ervaring wil (met een zelfvoorzienend huisje op wielen), wacht tot het voorjaar wanneer Leonardo Di Chiara zijn huis weer te huur aanbiedt op Airbnb.